

Faxralı Rəşid. Şəhidlərdir ruhumuzun bayrağı!. : Şəhid baş leytenant Səid Rəşidzadənin əziz xatirəsinə böyük ehtiramla // 525-ci qəzet. - 2022. - 3 noyabr. - № 201. - S. 11.

Səid Nofəl oğlu Rəşidzadə 1990-cı il yanvarın 28-də Füzulinin Horadiz şəhərində anadan olmuşdu. Bakıda şəhid S.Yolçuyev adına orta məktəbi, Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbini bitirmişdi...

"Dövlət Vətən deməkdir, Vətən - torpaq. Torpağı qorumaq dövləti, dövləti qorumaq Vətəni qorumaqdır. Torpaqlarımızı işğaldan azad edəcəyik də, qoruyacağıq da. Torpaq olmayandan sonra Vətən də yoxdur, Vətən olmayandan sonra mən nəyə lazımam, biz nəyə lazırıq...", - Səid tay-tuşlarına da, xidmət yoldaşlarına da, döyüşçülərə də belə deyərmiş...

Hamımız canımızla bu dövlətin, ruhumuzla bu torpağın əsgəriyik. Dürüst söz dürüst niyyətə, dürüst niyyət dürüst ömürə düşən işıqdı. Ömrünə bələd olanlar deyir ki, Səid Nofəl oğlu dövlətimizə, dövlətçiliyimizə sevgisiylə bayrağımızın işığında dürüst ömür yaşadı. Neçə 30 illər keçəcək, babalar nəvələrinə gerçək nağıllar danışanda deyəcəklər ki, Nofəl oğlu Səid vardı, igid idi, qəhrəman idi, işığına qaranlıqlar tamsınmasın deyə erməniliyi ayağının altına qoyub bayrağımızı ucalığa dikəltmək istəyirdi...

2016-cı ilin Aprel döyüşlərində Səid Rəşidzadə də döyüşmüşdü. "Biz qəhrəman olmaq üçün döyüşürük, qəhrəmanlıqla döyüşürük", - Səid aprelin 4-də dan yeri söküləndə, döyüşə bir nəfəs dərimiyəcə qalmış belə demişdi. Polkovnik Polad Həşimov təbəssümlə Səidə baxmışdı. Bu, sözlə ifadə edilməyən təşəkkür idi, döyüş ərəfəsində əsgərlərin qələbə ruhunu ovxarlayan kəlamlara görə komandır minnətdarlıq idi... Səid sonralar öz döyüşlərindən danışmazdı, əsgərlərin döyüşündən danışardı, "mən" deməzdi, "biz" deyərdi. "Aprel döyüşləri son döyüşümüzdən əvvəl qazanılmış qələbədir...", - Aprel qələbəsini son döyüşümüzün ərəfəsi adlandırırdı...

Əhdi vardı Səidin. 14 günüydü döyüşlər azca səngiyəndə Arif Nihat Asyanın "Bayraq" şeirini xatırlayardı. Ürəyinin başında gəzdirdiyi bayrağımızı öpüb gözlərinin üstünə qoyardı:

Yer üzündə yer bəyən,

Hara sancılmaq istəsən,

Söylə, səni ora sancım! -

deyərdi; bayrağımız Azərbaycan Ordusunu Zəfərə aparırdı...

Bayraqlarımız işğaldan qurtuluşun carçısı olacaqdı, Şuşada dalğalanacaqdı, Cəbrayıl, Füzulidə, Qubadlıda, Zəngilanda, Kəlbəcərdə, Ağdamda, Laçında dalğalanacaqdı. Qaliblər dalğalandıracaqdı, qaliblər sırasında "Bayrağım - varlığım, bəxtiyarlığım!" deyən Səid dalğalandıracaqdı. Səidlər bayrağımızın işığını gözlərinə köçürmüşdü, bu işıq onlara "Qəzan mübarək, igid!" deyirdi, onları döyüşlərə Vətən uğurlayırdı. Onlar da bilirdi ki, qazavata bayrağın işığıyla gedənlər məğlub olmur. Bayraq ruhunun can köynəyi olanlar döyüşlərdəydi. Döyüş-döyüş qələbəyə yaxınlaşırdılar.

Füzuli istiqamətində döyüşürdülər...

Hər döyüşü son döyüş bilib döyüşürdülər. "Şəhidlərin ruhu da sıramızdadı. Şəhidlərin adından döyüşürük", - Səid belə deyirdi. Onda döyüşçülər gözucu göy üzünə baxardılar, sonra komandirlərinə. Bu baxışlar inamıydı, sevgiydi, sədaqətiydi, bir də döyüşqabağı məsləhət, tövsiyə istəyi. Səidin sağ əli Elgünün, sol əli Raqifin çiyinə endi. Səssizlikdə Səid döyüşçülərə, döyüşçülər qarşıdakı yüksəkliklərə baxırdılar. Döyüş əzmi vardı baxışlarda, bir də qələbə ruhu. Döyüşçülərin döyüş əzminin, qələbə ruhunun kölgəsi qarşıdakı yüksəkliklərin sinəsini sıxırdı.

Böyük Pirəhmədlini azad etmişdilər. Döyüş səngiyəndə Səid "Sənin ata yurdunu işğaldan azad etdik, ay ata!...", - pıçıldadı. Üzü Bakıya sarı əsən kükrək yellər ağacların xırda budaqlarını titrədirdi...

Neçə il əvvəl söhbətləşəndə "Bayrağa sevgi bütün sevgilərdən ötədi, bayrağa sevgi Vətənə sevgidi", - demişdi. Tabor komandiri kursant Səid Rəşidzadənin cavabını bəyənmişdi. Kursantlara "Bayrağımızı Səid kimi sevin. Bu sevgi sizin Vətən sevginizin hilalı olsun", - demişdi. Az sonra Səid dostlarının əhatəsində bir misra pıçıldamışdı: "Vətənə sevgidi bayrağa sevgi..." İndi, aradan illər keçəndən sonra arzuladıqları döyüşlərdəydilər, döyüş ərəfəsində həmin misra düşmüşdü yadına. Əlini ahəstəcə sol döşünün üstündə gəzdirdi. Oktyabrın 10-da bir nəfəs dərimi müddətiyəcə çəkən vaxtda Səid döyüşçülərə ötən əsrin əvvəllərində Sarıqamış döyüşündən danışdı, Çanaqqala döyüşündən danışdı. Bu döyüşlərin sonunda mehmetçiyn qazandığı qələbədən danışdı, o qələbədən bugünkü Türkiyənin doğulduğunu dedi. Tarixin gedişini dayandırmaq üçün dedi, işğalın bu gününü sabahlara bağlamağa qərarlı olanların niyyətini dağlamaq, o bağları yandırmaq üçün dedi. Onu da xatırlatdı ki, bir kökdən gələn döyüş ruhunun sərhəddi olmur. Biz də torpaqlarımızı işğaldan xilas edəcəyik. Səid "Xoş o döyüşçüyə ki, döyüşündə şəhidlərin ruhunun qaziliyiylə, şəhidliyiylə ünvanlanan qayıbanə duasını eşidir: "Qoluna qüvvət!". Döyüşçüləri döyüşə həm də Səidin dediği kəlmələr uğurlayırdı. Döyüşçülər səngərdən döyüş üzünə çıxmışdılar...

Düşmənin Hadrut istiqamətində əks-hücumunun qarşısı qətiyyətlə alındı.

Şışqayanın düşməndən azad edilməsi əmri verilmişdi. Meşəliklə yarım kilometrəcən irəliləmişdilər. Yeddi nəfəriydilər: bölük komandiri kimi baş leytenant Səid Rəşidzadə, leytenant Rəqif Xanışov, müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət hərbi qulluqçuları Xəlid Abdullayev, İqbal Qurbanov, Yədigar Əsgərzadə və əsgər Əmrah Səfərli. Düşmənlə təmas döyüşü çox çəkmədi. Gözlənilməzlik düşməni təntitmişdi. Döyüşə-döyüşə irəli gədirdilər. Şışqayanı ermənilərdən qurtarmağa. Bu döyüş bölüyün yeddi döyüşçüsünü Şışqayanın qurtuluşuna aparırdı...

Düşmənin sığındığı yüksəklikləri çıxnaııb keçəcəkdilər. Bu qətiyyətin sonunda qələbənin işığı vardı, qələbə vardı, o işıqda bayrağımızın ucalıqlarda dalğalanması vardı. Bir də Böyük Qələbəyə aparan yolu nişan verəcək yol vardı. Bu yola çıxmaq üçün döyüşürdülər. Döyüşün son gülləsindən sonra bu döyüşə döyüşlərin ən gözəli, o yola yolların ən düşərlisi deyəcəkdilər...

Döyüşə-döyüşə bir-birinə söykəkli meşəli təpəlikləri keçdilər. Hər təpəlik uğrunda döyüşdülər. Döyüşün birinin sonluğu digərinin başlanğıcı oldu. "Sürətli hücum, sürətli döyüş, sürətli qələbə!", - döyüşün başlanğıcında Səid aldığı döyüş əmrini tamamlayan döyüş göstərişi vermişdi; belə döyüşdülər...

Müqavimət göstərə bilməyib yüksəklikdən geri çəkilən düşməni təqib edirdilər. Kürəyi döyüşçülərinin nəfəsiylə isinən komandir - baş leytenant Səid Rəşidzadə meşəliyi çıxı-çıxıda 15-20 addımlığına bir mərmə düşdü. Azca sağa meyillənib atışı davam etdirdi. Leytenant Rəqif Xanışovun harayını ikinci mərmə çiliklədi.

Mərmilər hücumu dayandıra bilmədi. Komandirin də döyüşməsi döyüşçülərin qələbə ruhunu coşdurmuşdu. Sonuncu təpəlikdə bir qədər müqavimət göstərsə də düşməni davam gətirə bilmədi. Geri çəkile-çəkile atışmağa heyi qalmamışdı...

Açıqlıqdaydılar. Düşməni qaçıb dərədə gizlənmişdi. Səidin əmriylə dərəyə bir neçə qumbara atdılar. Öləni öldü, qalanı Hadruta tərəf qaçdı...

Şışqayanı azad etmişdilər. Daha döyüş texnikalarımız döyüşə qoşula biləcəkdilər...

Təpəliklər düşməndən azad edilmişdi...

Meşəlik arxada qalmışdı. Açıqlıqdaydılar. Hadrut, Şışqaya görünürdü. Şışqayada ermənilərin bayrağı görünəndə Səidin qaşları çatıldı. Sol əli avtomatın qundağını bədəninə, sağ əli köksünü ürəyinə sıxdı. Gözucu ermənilərin bayrağına sarı baxdı. Qətiyyətlə "Orda bizim bayrağımız dalğalanacaq, bizim!", - dedi...

Dərəni keçdilər...

Döyüşə-döyüşə erməni bayrağına yaxınlaşırdılar...

Mövqeni 50-60 erməni döyüşçüsü müdafiə edirdi. Ağır döyüş gedirdi. Səkkiz döyüşçü 50-60 döyüşçünü atışla mövqedən çıxmağa məcbur etməli idi. Edirdi. Etdi...

Beş döyüşçümüz şəhid oldu...

Səid düşmənin bayrağını layiq olduğu kimi endirdi, layiq olduğu yerə qoydu. Bayrağımızı sinəsindən çıxarıb öpdü. Gözdolusu baxdı bayrağımıza. "O ucalıq sənin yerindi...", - dedi. Dikəlmək istəyəndə snayper gülləsi dəydi Səidə. Diz çökdü, yıxılmadı. Bayrağımızı köksünə sıxdı ki, torpağa düşməsin. Son nəfəsində bayrağımızı bir də öpdü. Əlində dalğalanan bayrağımız Səidin üstünə sərildi...

Azca dikəldi, torpağı qucaqladı...

İndi minlər deyir ki, Səidlərdi ruhumuzun, bayrağı!..

Azərbaycan Respublikasının Prezidenti İlham Əliyevin sərəncamları ilə 3-cü dərəcəli "Vətənə xidmətə görə" ordeni, "Vətən uğrunda", "İgidliyə görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə" və "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilmiş baş leytenant Səid Rəşidzadə tarixin cığırdaşı oldu...